

aperadis longaj artikoloj aŭ pritemaj kajeroj, kiuj ne koncernis la movadon, sed montris la ekziston de taŭga terminologio en diversaj sciencaj kaj ĝeneralaj kampoj: komerco, edukado, muziko, medicino, antropologio, geografio, artoj, kuirado k.a.

Granda avantaĝo por la movado montriĝis en ties lokigo en politike neŭtrala Svislando, kie ĝi travivis la duan mondmiliton. Dum la revuoj en aliaj interlingvoj malaperadis (ekz. „Schola et Vita” en la jaro 1939), en Chapelle kaj Cheseaux oni zorgis eĉ pri eldonado de aldonaĵo al Cosmoglotta „Serie B”, sub redakto de Alphonse Matejka, kaj de pedagogiaj suplementoj, kie estis pridiskutataj ekzemple Czeh-metodo, Ralin-metodo kaj Assimil, reguloj pri lingvoekzamenoj ktp. Daŭre publikiĝis recenzoj pri interlingvistikaj verkoj, ekzemple pri „A planned auxiliary language” de H. Jakob, „Interlingvistiko kaj esperantologio” de Willem Manders, „One language for the world” de Mario Pei, „Introduction to a theory of language planning” de Valter Tauli „Le lingue inventate” de Alessandro Bausani, „An Essay on interlinguistics” de Pavel Mitrović k.a. En 1938 aperis „Spiritu de Occidental”, grava movada libro kun tekstoj de Edgar de Wahl, redaktita de Ilmari Federn, en 1947 „Fundamental Vocabularium” de Ric Berger. En la jaro 1944 gvidis Prof. Albert Debrunner interlingvistikan kurson en la universitato de Bern.

En la jaro 1940 ankoraŭ funkciis korespondado de la redakcio kun Edgar de Wahl, poste perdiĝis kontaktoj kun ĉiuj landoj krom Svedio. Ĝis la fino de la milito tial funkciis *Interimari Academie* konsistanta el svisoj kaj svedoj. Post la milito tamen ne renoviĝis kontakto al la aŭtoro de la lingvo. Poemoj, artikoloj kaj leteroj, kiujn de Wahl skribadis en sanatorio kaj sendadis al Svislando, neniam alvenis, nek en Sovetunio li ricevadis poŝton el Svislando, kiel oni eksciis el leteroj al Pavel Mitrović al Jugoslavio, en kiuj li demandis, kial neniun respondas al li. Pri la morto de de Wahl oni eksciis nur kiam revenis poŝtkarto de Mitrović: la sovetia poŝto stampis ĝin kaj aldonis rimarkon „mortis 9/III 1948”.

La postmilita divido de Eŭropo en orientan kaj okcidentan sektorojn sentigis la nomon „Occidental” propagando por kapitalisma okcidento, tial venis proponoj ŝanĝi la nomon. En la jaro 1949 estis akceptita la nomo „*Interlingue*” kaj konforme alinomiĝis la organo de la movado al *Interlingue-Union*. Oni dediĉis multe da energio al propagado de la lingvo, post la milito ekzistis 300-membra sekcio de la Akademio, APIS (Association por International Service) kaj „Occidental Presa”, speciala oferto por informaj materialoj. Tuj post la milito reaktiviĝis „Association Proletari Interlinguistic” en Parizo kaj la grupoj de „Federali” en Prago kaj Brno. Ladislav Podmele (alias Jiří Karen, konata kiel aŭtoro de panslava projekto kaj posta esperantista poeto) organizis literaturan sekcion kaj revuon por originala literaturo. En svisa katolika gimnazio en Disentis-Mustér (Grizono, Svislando) okazis en la jaroj 1956–1957 eksperimento pri lernotempo-longeco bezonata por Interlingue. La lernantoj, kiuj havis antaŭkonojn de la lingvoj franca, latina kaj greka, regis Interlingue skribe kaj parole post 30 instruhoroj. Ili ankaŭ eldonis la revuon „Li Gimnaziast”.

Dum la paĝoj de Cosmoglotta antaŭ la milito plej ofte estis plenigitaj per temaro konkrete tuŝanta la lingvon Occidental (gramatikaj ŝanĝoj kaj komparo, lingvoevoluiĝo, terminologio) ties movadon kaj rilatan politikon, post 1950 la karaktero de la revuo tute ŝanĝiĝis. Ĝi pleniĝis per amuza kaj instrua legaĝoj, kiuj konsistigis ĉ. tri kvaronojn de unuopaj kajeroj. Interesaĵoj estis transprenataj de etnolingvaj revuoj: pri lingvoj (pri usona kaj brita ortografioj, pri devanagari, pri piĝinoj, pri la okcitana lingvo...) politikaj okazaĵoj, kuriozaĵoj pri artoj, historio, biologio k.s., popularsciencaj tekstoj, ŝercoj kaj ŝercbildoj, karikaturaĵoj, krucenigmoj, originalaj tekstoj – rakontoj, legendoj, poemoj,